

3. ČLOVIK S KAPUCOM

Paula Baar, Vulkaprodrštof

Va jednom malinu je bilo čuda slugov i službenic.

Jednoč zvečera je išla jedna službena po vodu gušterni.

Kod gušterne je bio bazak, a pod tim bazgom je sidio jedan človik, ki je imao tako kapucu na glavi, a ona si je mislila, da se je ki od slug tote posadio, tr ju kani prestrašit. Sad je išla tamo, tr mu je tu kapucu zela, a kad je došla nutr, ko je vidila, da su svi, sluge i službenice, bili tote nutri va toj sobi kade su jili. Sad im je to povidala, da tote vani ki sidi, tr si je mislila, da ju kani ki prestrašit, tr je tu kapucu zela. Nato su se svi stali i su išli van iskat, nisu ali nijednoga človika našli.

Zvečera kad je išla spat, ko je još svenek prik toga mislila. U dvanajsti je ki potropao pod nje oblokom, tr je rekao, da on kani njega (svoj) kapucu imat, a ona mu ga je kanila krez oblok van dat, ali on je rekao, da s tim nij zadovoljan, da mu ga mora na to isto mjesto najzad odnest. No, ona nij htila pojt, kad se je bojala.

Drugi večer je zopet potuketao pod nje oblokom i ona mu je kanila dat opet krez oblok van kapucu, a on je opet rekao, da i s tim nije zadovoljan. Ona zopet nij hila pojt van.

Tretu noć je zopet došao pod nje oblok, tr je rekao: „Ako mi denas ta kapucn (tu kapucu) ne doneseš na to mjesto, ko već nećeš dugo živit!“ Nato se je prestrašila, tr si je zela tu kapucu, tr je išla u dvanajsti knoći na to isto mjesto tu kapucu odnest. On je rekao: „Srića tvoja, da si došla, aš bi te bio krajspravio.“ Ona se je tako prestrašila, da je skupaspala i bila je mrtva.